

„Slava večna slava!“ vpije,
Nje svetišče Vam odpre —
In na venca listkih sije
Z zlatim' čerkam': „Živite!“ —

F. Jeriša, narodni stražnik.

Pesem Ljubljanske národne straže.

Bratje, ukajmo veselí!
Zdaj živéti smo začéli;
Svoboda óbje ma nas —
Spiceljne pa davi čas.
Vam, učenci, Dunajčani!
Krajna hvalo večno da —
U ljubezni ljudstva vžgani
Sužnost zmagate svetá.

Natiskati prosto smémo,
Sovladlja *) nam je, vémo —
Ferdinand oboje da;
Bog ga živi zdraviga!
Kdor darove té nam kuži,
Je človeštva gerdi tat —
Hlapcu, ki trinogam služi,
Naj naš meč objame vrat!

Bog, vladarje daj pravične,
Le zateri vse krivične!
Sužnost kdor nazaj želi —
Naj le verv ga pokori.
Bratje bódimo, naródi!
Zemlja naša néba dom —
Le pravica naj nas vódi;
Večno vtihni broná grom!

Vi, kraljestev, ljub' soldatje!
Stebri, ostanímo bratje.
Za očastvo, dragi mir,
Za svobodo, sreče vir,
Terdno, terdno bomo stali,
In pokoršino in čast
Sovladíi vsi zkazali;
Terli sužnosti pošast!

Ne bojimo se mi vraga;
Naš namen je smert al' zmaga —
Natočímo kupice,
Terčímo, de zlega se!
Prostim bratam zdaj napímo
Vsih narodov krog in krog —
Eniga sercá zavpímo:
Mózi vam predragi Bog!

V Ljubljani 31. sušca 1848.

Miha Kastelic, ud Ljubljanske národne straže.

× Prošnje krajskih deželni stanov v rečéh slovenskiga naroda.

Razun več družih v prid dežele v vélikim zboru krajskih deželni stanov sklenjenih prošinj, ktere bojo Krajski deželni stanovi presvitlimu Cesarju na Dunaj poslali, tudi slovenska národnost (Nationalität) ni bila pozabljena, marveč so bile njene vošila — razun malokterih, ki še ne véjo, de je Krajska dežela Slovenska dežela, čeravno so Krajski — enoglasno poterjene, de se imajo v imenu deželni stanov na Dunaj Cesarju poslali.

*) Konstitucija je, vémo —

Te prošnje v slovenskih rečéh so:

1.) Pomnoženje šol po deželi, in de bi se v šolah nobeni soseski kak drug jezik ne silil, kakoršniga si ona sama izvoli.

2.) V mestnih šolah naj se sicer nemški jezik uči, zraven njega pa tudi slovenski jezik obširniši pravico zadobi, kakor dozda. — Za šolske pripravnike (Preperanden) naj se zraven nemškiga posebno slovensko učilistvo napravi.

3.) Razun šolske izreje fantov naj se bi tudi izreja deklic pazljiviši izpeljevala.

4.) Podúk v slovenskim jeziku naj se tudi že učencam latinskih šol (gimnazja) odpre.

5.) Ilirski pravopis naj se po vsih slovenskih šolah vpelje.

6.) Plačila deželni učiteljev naj se povikšajo.

7.) Na cesarske službe, pri kterih imajo uradniki s slovenskim ljudstvom v kakoršni si bode zadevi opraviti, naj se postavijo le taki možje, kteri se skazejo, de slovenski jezik popolnoma umejo. Izpraševanja v ta namen naj se pripustijo deželni stanovam, kteri bojo zbor v slovensini učenih mož skupej poklicali, ki bo noviga uradnika izprašal.

8.) Vse cesarske povelja in postave naj bi, kakor dozdej v nemškim, prihodnjič tudi v slovenskim jeziku v natis prišle; ravno tako naj bi se tudi vse oznanila deželni poglavarstva in vsih kresijskih in kantonskih gospósk v slovenskim jeziku v dokladi Novíc vsaki teden med ljudstvo dajale.

9.) Šola za obertnost in umetnost (Realschule) naj se v Ljubljani napravi v nemškim jeziku, za proste rokodelce in obertnike pa v slovenskim; šola za kmetijstvo naj se bolj v djanskim poduku (praktisch) razširi, in pa šola zdravilstva živine in poduka v podkovanji konj v slovenskim jeziku napravi.

S temi in v oglasu kmetam razloženimi prošnjami, ktere bojo Krajski deželni stanovi za stran domačih potreb Cesarju predpóložili, se véžejo večidel prošnje, ktere so naši rodoljubi domorodci na Dunaji, pa tudi verla šolska mladost v Ljubljani deželni krajskim stanovam na serce položili, razun vošila, ktero je še posebej Ljubljanska šolska mladost na znanje dala, de bi se v Ljubljani vseučiliše (Universität) napravilo.

Tudi meni so deželni stanovi zaupanje skazali, de so me berž v začetku v zbor posvetovanja za deželno koristnih in potrebnih naprav poklicali. De sim se z vso gorečnostjo za napravo vsih potrebnih in mogočih domorodnih reči potegoval, mi mende ni potreba na dolgo in široko razlagati, kér moja prisega je bila in bo: več delati, kakor besedovati.

Bog daj, de bi bile vse naše vošila uslišane!

Dr. Bleiweis.

Oglas kmetam

zavoljo tlake, desetine in drugih gruntnih gosposkinih dacij.

Véliko zbor Krajskih deželni stanov (Landtag), pri kterimu so bili zraven mestni poslancov tudi trije kmetje — umni možje — pričijoči, je 6. tega mesca zraven mnogih družih za deželo koristnih reči sklenil, presvitlimu Cesarju prošnjo na Dunaj poslali, de v prid grajšakov in desetinjakov, pa ravno tako tudi v prid podložnih kmetov in desetincov, se bo zamogel vsak podložni kmet in desetinc tlake, desetine in sleherne druge gruntne gosposkine dacije